

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2739/05
07.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužioca Opštine Palilula, koju zastupa Javni pravobranilac Opštine Palilula, protiv tuženog AA, radi utvrđenja i iseljenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 932/05 od 21.4.2005. godine, u sednici održanoj 7.6.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao NEOSNOVANA revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 932/05 od 21.4.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.4519/02-95 od 22.6.2004. godine, stavom prvim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je ništav ugovor o otkupu stana overen kod Prvog opštinskog suda u Beogradu II Ov.br.11620/92 od 6.5.1992. godine, koji su zaključili tužilja i tuženi povodom otkupa stana BB. Stavom drugim izreke odbijen je kao neosnovan zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je prestao ugovor o korišćenju stana br. 8/118 od 14.2.1992. godine, zaključen između tuženog i Javnog preduzeća za stambene usluge u Beogradu povodom korišćenja stana BB, te da se tuženi obaveže da predmetni stan isprazni od lica i stvari i ispražnjen preda u posed tužiocu. Stavom trećim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za naknadu troškova postupka u iznosu od 119.500,00 dinara. Stavom četvrtim izreke obavezan je tužilac da tuženom naknadi troškove postupka od 70.700,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.932/05 od 21.4.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu P.br.4519/02-95 od 22.6.2004. godine.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilac je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je podneo odgovor na reviziju, osporavajući revizijske navode, s predlogom da se revizija odbije.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu člana 386. ranije važećeg ZPP-a, koji se u konkretnom slučaju primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP-a, ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP-a, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitna povreda iz tačke 14. tog člana, na koju tužilac revizijom ukazuje, jer nižestepene presude sadrže jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama koji nisu protivurečni sa stanjem u spisima, a u pobijanoj drugostepenoj presudi su ocenjeni žalbeni navodi od odlučnog značaja.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, na osnovu zaključka tužioca broj 360-236/89 od 9.11.1989.godine, rešenjem Saveta "VV" od 5.2.1990. godine, tuženom je dat na korišćenje stan BB. Tuženi se u predmetni stan sa članovima svog porodičnog domaćinstva uselio 1.9.1990. godine, da bi uz saglasnost tužioca, sa Javnim stambenim preduzećem zaključio ugovor o korišćenju stana dana 14.2.1992. godine. Nakon toga tuženi se kao nosilac stanarskog prava, obratio tužiocu sa zahtevom da stan otkupi, a po dobijanju saglasnosti, dana 5.6.1992. godine, zaključio je ugovor o otkupu stana. U međuvremenu, supruga tuženog od svoje radne organizacije dobila je na korišćenje stan GG, i zaključila ugovor o korišćenju stana 13.12.1991. godine, u kome su naznačeni kao korisnici svi članovi porodičnog domaćinstva. Međutim, kako je zbog dodele tog stana vođen sudski spor, ona se sa decom u stan uselila u januaru 1993. godine.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo, kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca.

Kod činjenice da je tuženi ugovorom o otkupu stana od 5.6.1992. godine, u skladu sa članom 6. Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik SRS" br. 2/90) postao vlasnik spornog stana, a da je momentom zaključenja tog ugovora, prestao da važi ugovor o korišćenju stana, to tužilac više nema objektivnih mogućnosti da tužbom traži da se utvrdi da je prestao da važi ugovor o korišćenju stana, a sledom toga da je otpao i pravni

osnov tuženog da sporni stan u svojstvu nosioca stanarskog prava otkupi. Tu mogućnost tužilac nije koristio do momenta otkupa, pa je pravilan zaključak nižestepenih sudova, da se naknadnim podnošenjem tužbe ne može dirati u stečeno pravo svojine tužioca nad predmetnim stanom. Osporeni ugovor o sticanju svojine na stanu zaključen je u skladu sa tada važećim propisima, pa nije protivan prinudnim propisima, niti postoji neki drugi razlog zbog čega bi ovaj ugovor bio proglašen ništavim, (nije zaključen protivno članu 103. Zakona o obligacionim odnosima), pa su nižestepeni sudovi pravilno zaključili da je tužbeni zahtev tužioca neosnovan.

Isticanje revidenta da su u trenutku zaključenja ugovora o sticanju svojine na predmetnom stanu, postojali razlozi za otkaz ugovora o korišćenju stana, pa da je samim tim osporeni ugovor suprotan prinudnim propisima-ništav nisu osnovani.

Naime, otkaz ugovora o korišćenju stana, u smislu člana 27. stav 1. Zakona o stambenim odnosima, daje davalac stana na korišćenje, tužbom redovnom sudu. Iz spisa predmeta proizilazi da tužilac takvu tužbu nije podnosio. Samim tim ugovor o otkupu predmetnog stana u momentu zaključenja nije bio u suprotnosti sa prinudnim propisima, jer je tužilac bio nosilac stanarskog prava koji je uz saglasnost davaoca stana na korišćenje stan otkupio.

Neosnovano se revizijom ističe da Zakon o stambenim odnosima nije predviđao mogućnost otkupa stana u društvenoj svojini. Naime član 6. stav 1. navedenog Zakona daje mogućnost nosiocu stanarskog prava da u celini ili idealnim delovima kupi stan u društvenoj svojini koji koristi.

Kako se ni ostalim navodima revizije ne dovodi u pitanje pravilnost nižestepenih presuda, Vrhovni sud je reviziju odbio kao neosnovanu.

Na osnovu člana 393.ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn